

Е. А кои сж тїа човѣци?

От. Съ еднаж думж сички тѣ глупави млади и стари, които на младость тж си сж были лѣниви, и най послѣ останахж глупави и безумны.

С. И тѣ знаѣтъ ли та правѣтъ онова, което ги вреди и оскорбѣвж?

От. Да. Защо то имжтъ лѣжовно понѣтіе, чи ги ползувж и ги весели. На пр. Богданъ се случи на гости, гдѣ то бѣхж сладки ястіетата: тамъ той требѣше ли да напрегни тѣрбуха си (стомаха) съ колко то може повѣче ястія?

С. Не.

От. Защо?

С. Защо то ще го повредѣтъ.

От. Слѣдователно Богданъ, като му се услаждахж ястіетата, съ мыслъ чи ще го ползувжтъ, яде съ лакомство: и на другїа день се разболѣ. И така болестъ та е злото слѣдствие, или наказаніе то на неговото невѣздържаніе. Така и чловѣка дѣто си видѣлъ да каржтъ свѣржнѣ, прескокнужлъ въ градинж тж на съсѣда си, открадижлъ яблѣки, защо то мыслѣлъ, чи яблѣки тѣ ще го ползувжтъ и веселѣтъ: а тѣ начялници тѣ го метнахж въ затворъ, и които го познавжтъ нарычжтъ го крадецъ. Слѣдователно, това ползува ли, или вреди?

С. Вреди.

От. Слѣдователно това е наказавіе то на неговж тж глупость.

23. ЗА УПОТРЕБЛЕНИЕ ТО И ЗЛОУПОТРЕБЛЕНИЕ ТО.

С. Любезный мы отче, на истинж ли е възбранено злоупотребленіе то?

От. Кой ти е казалъ?